

Peter Schaufuss Balletten

Midnight Express

FORORD

Danmark har stolte ballettraditioner. Vi er både kendt for vores bidrag til den betagende klassiske ballet, de spændende og udviklende opsætninger af moderne ballet og ikke mindst vores mange fine balletkunstnere.

Derfor skabes der helt naturligt store forventninger, når en af Danmarks mest markante balletkunstnere gennem de sidste mange år, Peter Schaufuss, skaber sit eget internationalt turnerende balletkompagni.

Jeg er ikke i tvivl om, at alle fra Holstebro til Paris har store oplevelser i vente. Den kombination af kraft og ynde, der kendetegner Peter Schaufuss' dans og fortolkninger, kan ikke undgå at begejstre.

Til lykke til Holstebro og Ringkjøbing Amt med det flotte projekt og held og lykke med den nye opsætning Midnight Express til Peter Schaufuss Balletten.

Elsebeth Gerner Nielsen

Kulturminister

PETER SCHAUFUSS OM Midnight Express

**Først kom den legendariske bog
- så den Oscar-vindende film**

Kære publikum

Velkommen til balletten Midnight Express.

Det er en stor udfordring at om-danne en bog, en film, til en ballet, da disse medier i sig selv er så forskellige fra scenekunstens stationære begrænsninger, men det er netop den opgave, der også gør det så spændende.

At lade sig inspirere, at blive revet med og lade fantasien få frit løb, for derefter at disciplinere og sortere ideerne for at få en stram sceneforestilling med mange

aspekter, er hvad jeg har bestræbt mig på netop med denne opførelse af balletten Midnight Express.

Forestillingen handler ikke kun om fysisk og psykisk vold, men også om frihedsberøvelse, om at være spærret inde og om længslen efter friheden og kærligheden.

I bogen og filmen foregår handlingen et bestemt sted i Istanbul i Tyrkiet, men balletten er universal og kan foregå hvor som helst. Man kan være spærret inde på mange måder rent fysisk, men også psykisk - f.eks. i et forhold, i en arbejds- eller jobsituation etc.

Det er mit ønske, at forestillingen skal kunne ses som et bud på,

hvad man kan opleve også fra sin hverdag.

Med Giorgio Moroder's Oscar-belønnede film partitur (drejebog) og W.A. Mozart's geniale kompositioner er der skabt en bevidst musikalsk kontrast, som suppleret med Steven Scott's scenografi og Diesel's kostumer danner grundlaget for, hvad jeg håber bliver en spændende, utraditionel og oplevelsesrig forestilling.

Rigtig god fornøjelse!

Peter Schaufuss

Peter Schaufuss about Midnight Express

*First the legendary book
then the Oscar-winning movie*

Dear audience

Welcome to the ballet Midnight Express. It is a great challenge to transform a book or a movie into a ballet as both these media are so different from the stationary limitations

of the stage art, but this is exactly the task which makes it so exciting.

To be inspired, to be carried away and to let the imagination be unlimited and after that be able to discipline and sort the ideas in order to get a strict stage performance with many aspects: This is what I have endeavoured to do by creating the ballet Midnight Express.

The performance is not only about physical and psychological torture

but also about imprisonment, about being trapped and about the longing for freedom and love.

The story in the book and in the movie is set in a certain prison in Istanbul, Turkey, but the ballet is universal and could take place anywhere in the world. One can be trapped in many ways both physically as well as psychologically, for example in a relationship or in a working situation. It is my wish that the performance can

be experienced as an example from our daily life. By using the Oscar-winning film music of Giorgio Moroder and the genius compositions of W.A. Mozart I have created a deliberate musical contrast which, mixed with the scenography by Steven Scott and the costumes from Diesel, form the basis of what I hope will be an exciting, untraditional performance. I hope you enjoy the performance!
Peter Schaufuss

EN STOR TAK TIL DIESEL **DIESEL** OG AVIS **AVIS** FOR DERES STØTTE TIL PRODUKTIONEN

HOVEDPERSONER

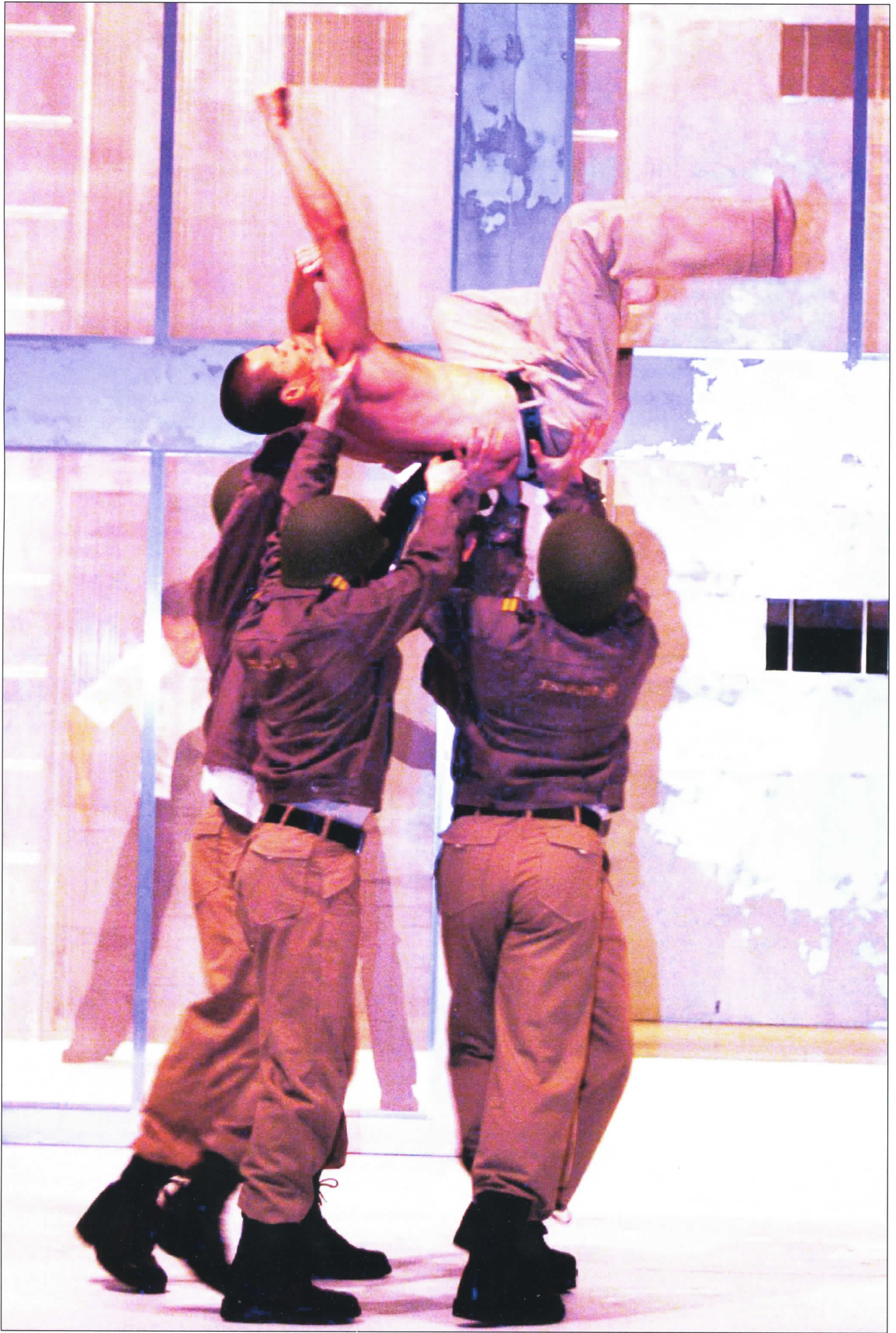
Hovedpersoner

Billy Hayes
Susan - Billy's kæreste
Hr. Hayes - Billy's far
Jimmy - en fange
Dødens Engel (Jimmy)
Max - en fange
Dødens Engel (Max)
Erich - en fange
Rifki - en fange og
stikker for Hamidou
Hamidou - en forhørs-officer
2 fængselsbetjente
Ahmet - en fange i Sektion 13
fangevogtere, toldere, soldater,
fanger, sindsyge o.s.v

Main Characters

Billy Hayes
Susan - Billy's girlfriend
Mr. Hayes - Billy's father
Jimmy - a prisoner
Jimmy's Angel of Death
Max - a prisoner
Max's Angel of Death
Erich - a prisoner
Rifki - a prisoner and
Hamidou's informer
Hamidou - an interrogation officer
2 prison wardens
Ahmet - an inmate of Section 13
prison wardens, customs officers,
prisoners, mental patients etc.

Peter Schaufuss Balletten

1. AKT

Billy forbereder sig på at rejse og smugle hash.

Han opdages af militæret og overgives til toldvæsenet, som sender ham videre til fængslet, hvor han forhøres og slås bevidstløs under tortur af Hamidou og hans forhørsbetjente.

Han vækkes af fangerne Jimmy og Erich.

De viser ham fængselsgården, hvor han møder Rifki, der også er fange - men stikker.

Billy møder også Max, der er en intellektuel stofmisbruger, mens Jimmy udtrykker sin frustration over indespærringens rædsler.

Hamidou ankommer og udvælger Billy til mere forhør og tortur.

Hr. Hayes besøger sin søn i fængslet.

Erich og Billy dyrker gymnastik sammen for fysisk og psykisk at overleve fængslets rædsler.

Rifki forråder Jimmy under et

flugtforsøg og sender ham der- ved i døden - i hænderne på Hamidou.

Dødens engel henter Jimmy.

Rifki driller Billy med Jimmys død.

Billy tager hævn og i raseri under slagsmålet bider han Rifkis tunge af.

Act 1

Billy prepares himself for his hash-smuggling trip.

He is caught by the army and handed over to the customs officers who send him to jail where he is imprisoned and beaten unconscious during torture by Hamidou and his interrogators.

He is woken by Jimmy and Erich.

In the prison's exercise yard he meets Rifki, another prisoner who is also an informer.

He also meets Max, an intellectual drug addict, while Jimmy expresses his frustration with the horrors of imprisonment.

Hamidou appears and subjects Billy to more torture and interrogation.

Mr. Hayes comes to visit his son in prison.

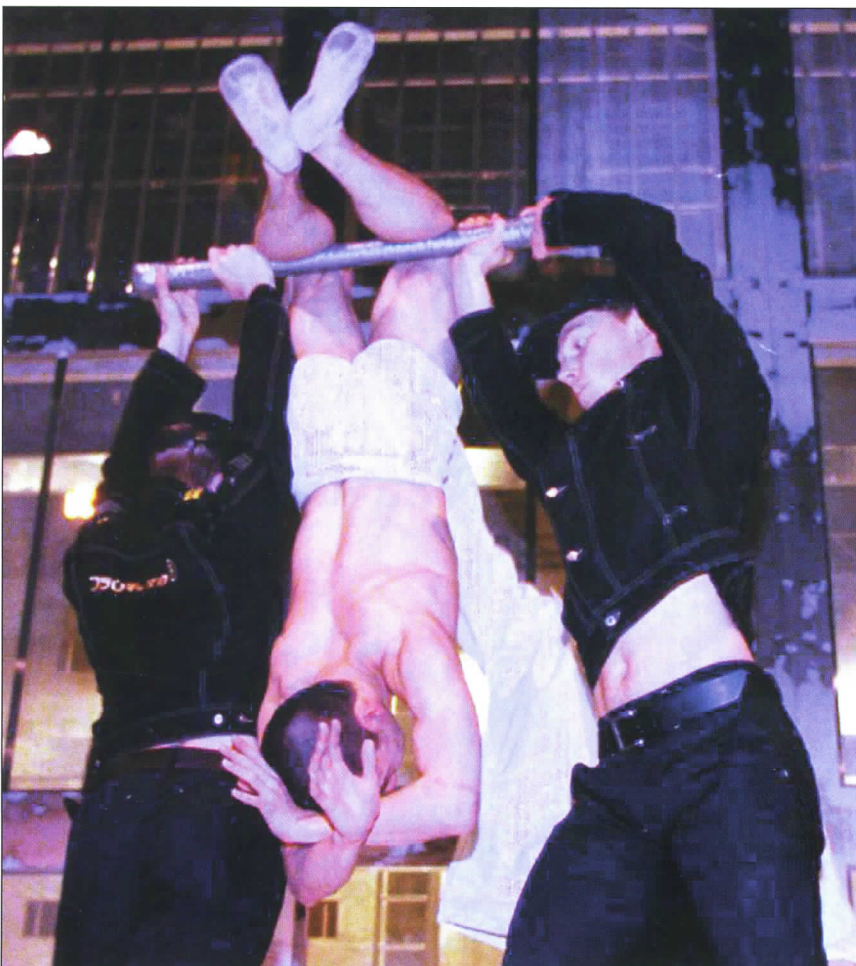
Erich and Billy exercise together to provide physical and psychological escape from the traumas of life in prison.

Rifki betrays Jimmy's escape plan and sends him to his death at the hands of Hamidou.

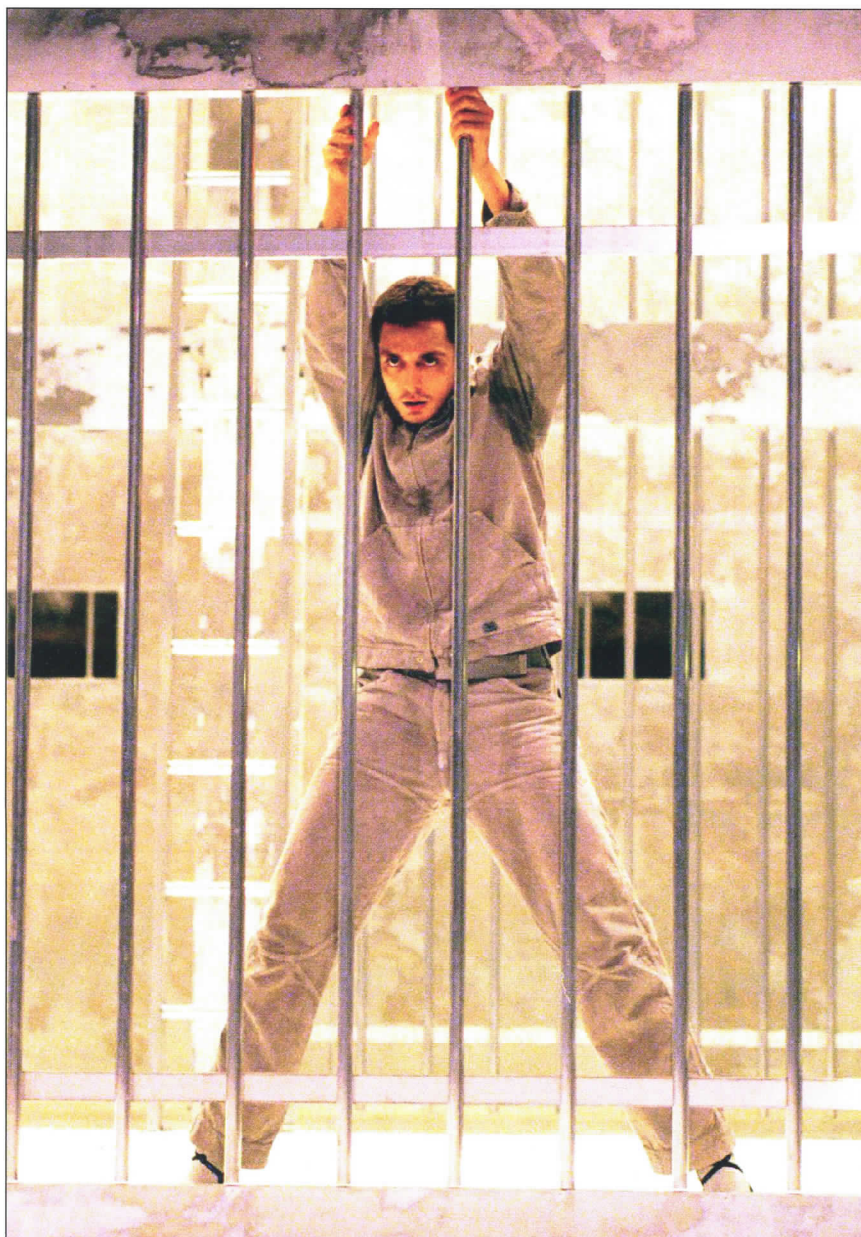
The Angel of death comes for Jimmy.

Rifki taunts Billy about Jimmy's death.

Billy takes his revenge and, in a fit of rage, bites Rifki's tongue out.

2. AKT

Billy bliver efter slagsmålet sendt til Sektion 13 for sindslidende fanger, hvor han møder Ahmet og genforenes med Max, som er tæt på døden.

Susan - Billy's kæreste - besøger ham i fængslet og giver ham et fotoalbum med skjulte penge til bestikkelsesbrug for at slippe ud af fængslet.

Billy mødes med Max for at tage afsked.

Max hentes af dødens engel.

Billy tilbyder Hamidou penge for at undslippe, men kun igen for at blive mødt med mere tortur og misbrug, der kulminerer med, at Billy ved en fejltagelse slår Hamidou ihjel.

Han mindes sine venner i fængslet, inden han drager mod friheden.

ACT 2

After the fight, Billy is sent to Section 13 for mentally disturbed prisoners where he meets Ahmet and is reunited with Max, who is close to death.

Billy's girlfriend, Susan, visits him in prison and gives him a photo album containing hidden money for Billy to bribe his way out of prison.

Billy finds Max to say good-bye.

The Angel of Death comes for Max.

Billy offers the money to Hamidou as a bribe to let him out, but this is met with more torture and abuse which culminates in Billy killing Hamidou by mistake.

He remembers his friends in prison before he makes his escape to freedom.

BILLEDMAGERE

i dansen og på lærredet

Midnight Express er nok en af de første balletter i verden, der direkte er inspireret af en film. Peter Schaufuss har selvfølgelig læst Billy Hayes' rystende selvbiografiske roman, men han ligger ikke skjul på, at det i første omgang var Allan Parkers film fra 1978, der inspirerede ham.

»Det er en film, der så at sige, har bidt et mærke i mig,« fortæller koreografen, der nu i sin balletversion mixer dansens forskellige genrer for at skabe en kontrastfyldt verden.

Desuden fortæller Schaufuss at, »egner emnet egner sig flot til det publikum, der netop gerne vil opleve, at ballet er andet og mere end mænd i hvidt trikot. Historien er rå og brutal, og den skræller ind til nerven af selve sjælen, overlevelsen - og det er en stor udfordring. Dansen kan ikke som filmen skildre livet med samme realitetsgrad, men kan derimod åbne op for andre dimensioner af fortolkning«.

Fascinationen af filmmediet er ikke ukendt, og ligesom Peter Schaufuss har alle århundredets store koreografer ladet sig inspirere af filmen, der så magtfuldt er blevet århundredets yngste og mest populære kunstart. George Balanchine arbejdede i 30'erne i Hollywood, og mange mener, at eksempelvis hans smukke Vienna Waltzes er inspireret af scener fra filmen Sissy om den østrig-ungarnske kejserinde med Romy Schneider i hovedrol-

len. Jerome Robbins satte direkte et film-lærred på scenen i I'm Old Fashioned og viste sort-hvide knitrede scener med Fred Astaire og Ginger Rogers mellem delikat komponerede dansefraser for New York City Ballets atletiske dansere. Og den britiske dramakoreograf Sir Kenneth MacMillan kaldte ligefrem sig selv et barn af biografen.

På den moderne scene er blandt andet det britiske kompagni DV8 på forkant med udviklingen. Navnet på gruppen betyder således at »afvige« men er også navnet på et videoformat. Filmsekvenser inkorporeres naturligt i deres forestillinger, og alle værker er tænkt som både forestilling og film - ofte med filmversionerne som de mest vellykkede. Og p.t. kan man i København og i Århus i forbindelse med scenefestivalen "Junge Hunde" opleve den unge danske koreograf Lene Boel i værket Silent Clown (Satire #1-3), der efter studier på Museum of Modern Arts' filmarkiver i New York og studier af film med Asta Nielsen, frit har hentet inspiration i karakter og bevægelseskvaliteter fra stumfilmens verden.

Omvendt er en af britisk films mest succesfulde skabere, Sally Potter, egentlig uddannet koreograf og danser. Hendes uforglemmelige værker Orlando - efter Virginia Wolfs roman af samme navn - og The Tango Lesson - baseret på selvbio-

grafisk materiale - har sat nye standarder og vist nye veje for filmkunsten ved overraskende dynamisk rytme i klipning og slående smukke billedkompositioner. Som koreograf og som filmskaber er hun billedmager, og her ligger fællesnævneren for de to kunstarter - det gensidige fascinationspunkt er de levende billeder. Begge går de tæt på skildringen af menneskets indre liv - kameraet ved at zoome ind på ansigtet og formidle det genkendelige; dansen ved at udtrykke sig med hele kroppen, at løfte budskabet til følelser, der er universelle, næsten større end livet og derfor fælles for os alle.

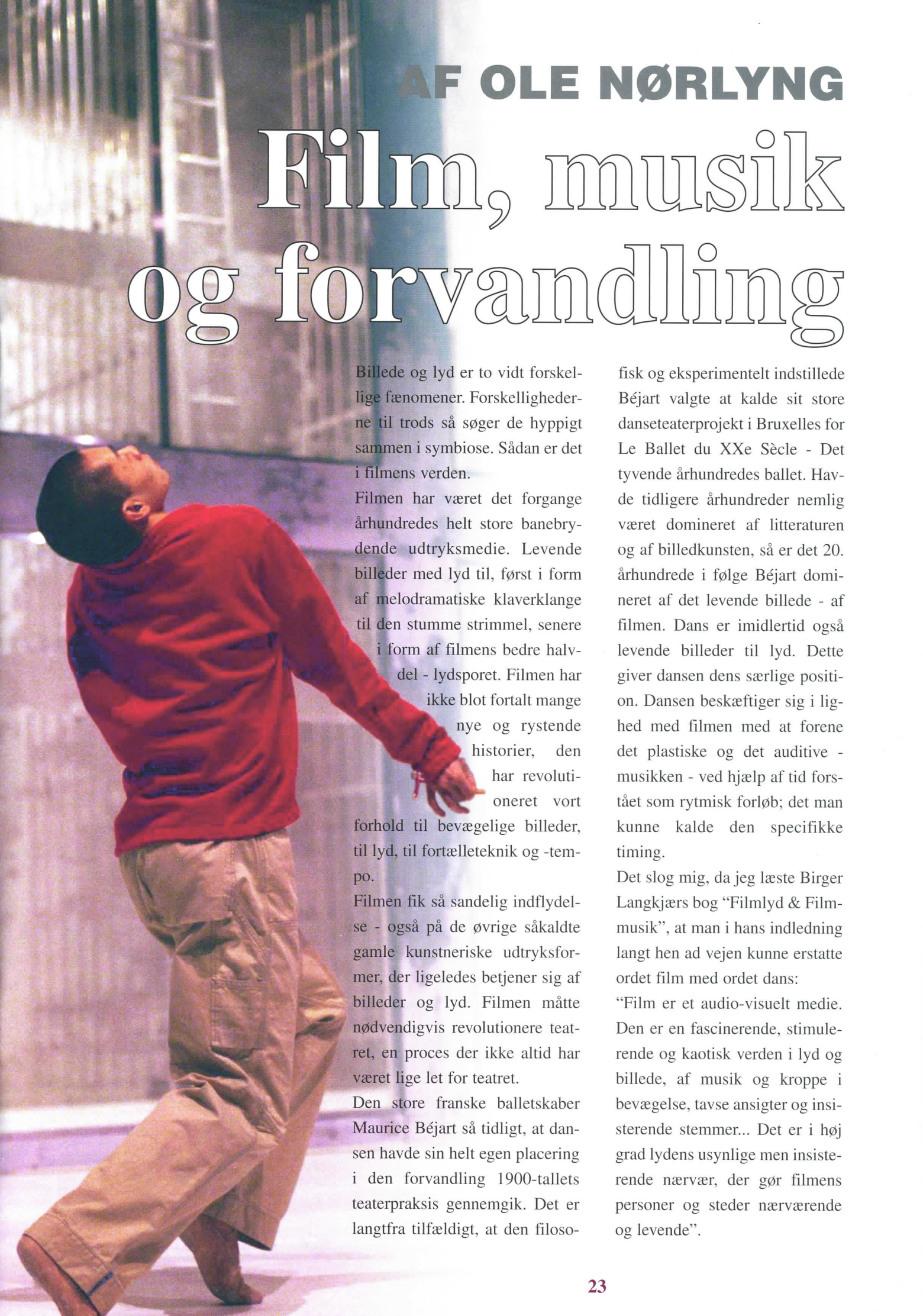
Peter Schaufuss' næste projekt er en moderne bearbejdelse af August Bournonvilles romantiske komedie *Kermessen i Brügge* fra 1851, der netop har haft premiere i en traditionel opsætning på Det Kgl. Teater i København.

Som kunsthistorikeren Charlotte Christensen ved den lejlighed anførte i *Dagbladet Information*, har den gamle balletdigter Bournonville selv beskrevet, hvorledes han i sit arbejde med *Kermessen* lod sin fantasi nærme af malerier af de flamske kunstnere Jan Steen (1625-1679), Gerard Dou (1613-75), Rembrandt og Gerrit van Honthorst (1590-1656). Deres

skildringer af broget folkeliv og brug af farverne lys og mørke.

Peter Schaufuss er ikke i tvivl om, at Bournonville, hvis han havde levet i dag, tilsvarende ville lade sig inspirere af filmkunsten: De levende billeder fra det store lærred. Dér finder Schaufuss selv de indtryk og følelser, han vil genfortolke og dele med publikum som oplevelser i nuet - unikke billeder i mørket der hver aften genskabes i virkeligheden og med levende mennesker på scenen.

CHRISTIAN HAVE
HAVE PR & Kommunikation

AF OLE NØRLYNG

Film, musik og forvandling

Billede og lyd er to vidt forskellige fænomener. Forskellighederne til trods så søger de hyppigt sammen i symbiose. Sådan er det i filmens verden.

Filmen har været det forgange århundredes helt store banebrydende udtryksmedie. Levende billeder med lyd til, først i form af melodramatiske klaverklange til den stumme strimmel, senere i form af filmens bedre halvdel - lydsporet. Filmen har ikke blot fortalt mange nye og rystende historier, den har revolutioneret vort forhold til bevægelige billeder, til lyd, til fortælleteknik og -tempo.

Filmen fik så sandelig indflydelse - også på de øvrige såkaldte gamle kunstneriske udtryksformer, der ligeledes betjener sig af billeder og lyd. Filmen måtte nødvendigvis revolutionere teatret, en proces der ikke altid har været lige let for teatret.

Den store franske balletskaber Maurice Béjart så tidligt, at dansen havde sin helt egen placering i den forvandling 1900-tallets teaterpraksis gennemgik. Det er langt fra tilfældigt, at den filoso-

fisk og eksperimentelt indstillede Béjart valgte at kalde sit store danseteaterprojekt i Bruxelles for Le Ballet du XXe Sècle - Det tyvende århundredes ballet. Havde tidligere århundreder nemlig været domineret af litteraturen og af billedkunsten, så er det 20. århundrede i følge Béjart domineret af det levende billede - af filmen. Dans er imidlertid også levende billeder til lyd. Dette giver dansen dens særlige position. Dansen beskæftiger sig i lighed med filmen med at forene det plastiske og det auditive - musikken - ved hjælp af tid forstået som rytmisk forløb; det man kunne kalde den specifikke timing.

Det slog mig, da jeg læste Birger Langkjærs bog "Filmlyd & Film-musik", at man i hans indledning langt hen ad vejen kunne erstatte ordet film med ordet dans:

"Film er et audio-visuelt medie. Den er en fascinerende, stimulerende og kaotisk verden i lyd og billede, af musik og kroppe i bevægelse, tavse ansigter og insisterende stemmer... Det er i høj grad lydens usynlige men insisterende nærvær, der gør filmens personer og steder nærværende og levende".

Samme Birger Langkjær gør der-
efter opmærksom på, at alle vi
filmgængere lider af en kollektiv
forglemmelse, en snigende døv-
hed, der for alvor indfinder sig, når
vi forlader biografens mørke rum.
Filmens lydspor står sjældent nær
så klart i vor erindring som bille-
det. Også her kan der trækkes
paralleller til i hvert fald dele af
dansens verden og væsen.

Som et eksperiment kan det for-
søgsvis være spændende at skru-
ne ned for lyden på tv-apparatet, når
der bliver sendt film. Selv har jeg
tilbragt adskillige timer i luften
over Atlanterhavet med at se den
obligatoriske "dumme" film uden
at købe det tilhørende lydspor.
Denne leg med et kunstnerisk
udtryk "minus one" kan lukke op
for helt nye oplevelseslag. Figu-
rerne, historien, dramaet træder ud
af de planlagte rammer. Der inds-
niger sig en usikkerhed midt i det
tilvante. De agerendes bevægelser
får noget næsten vægtløst og sam-
tidig betydningsstynget over sig.
Fra lærredet eller skærmen kom-
mer de én uvirkeligt svævende i
møde ikke helt som de filmfigurer
de er, men som bevægelige skik-
kelser i et stumt ingenmandsland.
I denne tilstand af åbne mulighe-
der og forvandlede betydninger er
det ikke utænkeligt, at nogle af
handlingerne kan materialisere sig
som dans.

En sådan filmoplevelse provokerer
en forvandlingsproces i beskue-
rens hoved. Men meget hurtigt
opleves bevægelsernes stumme liv
som værende utilstrækkelig. Også
dans kræver sit lydspor. Et sådant
kan basere sig på en oprindelig fil-
misk oplevelse, det oprindelige
filmlydspor; men det kræver des-

uden noget unikt, der har med
dansen selv og dens krav at gøre.
Noget der kan give dansens fysi-
ske og psykiske liv fylde.

Midnight Express er en barsk film
fyldt med lyd: tale, sprog der er
velkendt, fremmede sprog, nærlid-
-ekko, fra de manipulerede really-
de såsom den voldsomt forstærke-
de hjertelyd, og fængselsdørene,
der auditivt forstørres op til monu-
mentale dimensioner gennem for-
længelse af lyden, der dækker et
stort frekvensområde etc. - til
musikalsk støj og den egentlige
filmmusik. Komponisten Giorgio
Moroders originale Oscarprisbe-
lønnede soundtrack til Midnight
Express er pumpende impulser af
umiddelbart suggestivt nærvær, af
kærlighedslængsler, af syret angst
og forfølgelse i en helt nutidig
elektronisk klangverden: Fra
Istanbul Blues med dens smerte til
nummeret Cacaphony, der er ren
kaos, paranoia og sammenbrud.

Overfor dette - som af en anden
verden - benytter Peter Schaufuss
til sin helaftensballet en række
berømte og enkelte mindre kendte
kompositioner af Wolfgang Ama-
deus Mozart. Første satsen fra den
velkendte symfoni nr. 40 i g mol,
Confutatis fra komponistens Re-
quiem, klaverfantasi i d-moll
KV 397 med flere. Stærke stykker
til hjertekuglen.

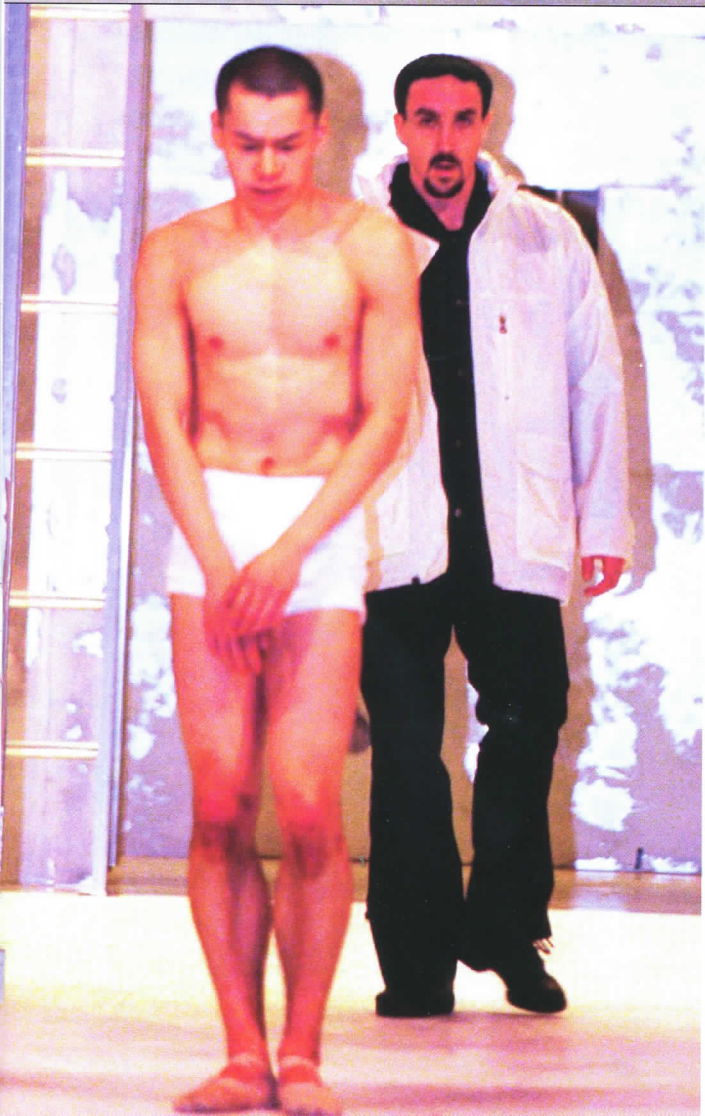
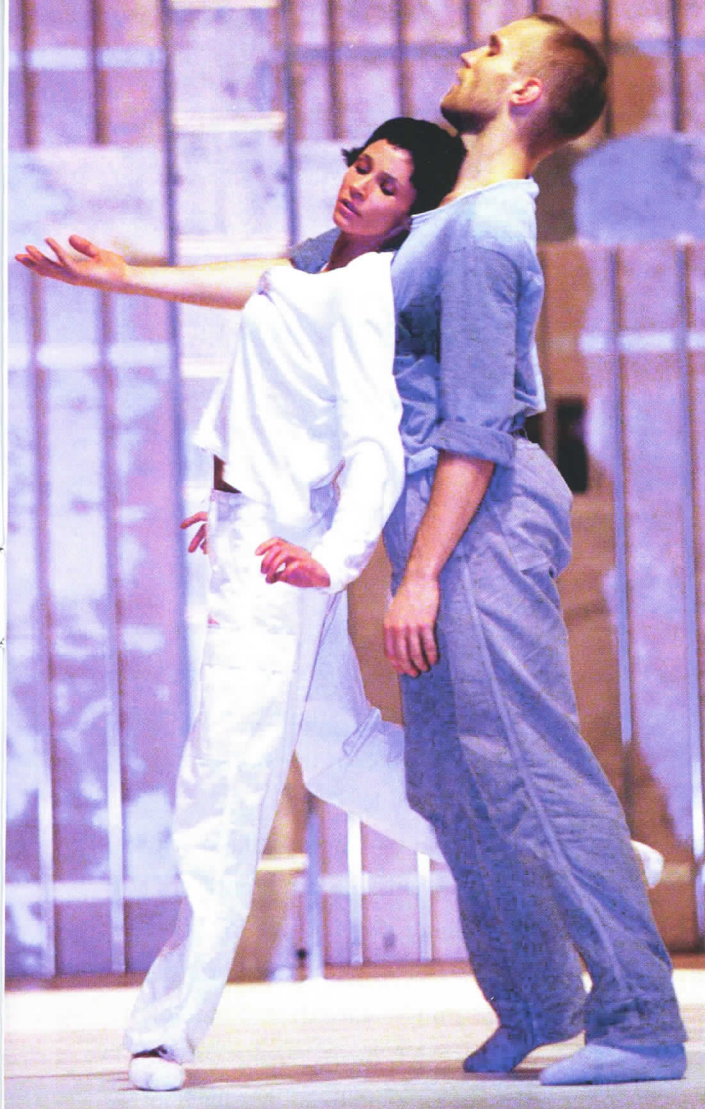
Sammenstillingen af musikken fra
filmens soundtrack med en række
stykker af Mozart vil nok overras-
ke de fleste. Hvad foretager
Mozart sig egentlig i et moderne
tyrsk fængsel?

Selv nærmer Peter Schaufuss sig
kun tøvende en forklaring. Om
Mozarts musik er Schaufuss ikke i
tvivl. "Vidunderlig. Den står som

noget af en gåde, skabt af en ung
genial spradebasse. Den har de
store opture og nedture i sig, og
som sådan er den egnet til at ud-
rede de fysiske og psykiske rut-
chetur, der f.eks. har med drugs
at gøre".

Dernæst handler det naturligvis
også om de elementære mulighe-
der, der ligger i at præsentere den
vilde kontrast. Og det er langt fra
første gang Peter Schaufuss ka-
ster sig ud i en undersøgelse af den
store kontrasters potentiale. Fak-
tisk går arbejdet med kontrastens
udtryksmuligheder som en rød
tråd gennem Peter Schaufuss' ska-
ben. Fra de dramaturgiske yder-
punkter i Tornerose, hvor et gam-
mel eventyr underlægges en
moderne fortolkning, til konkrete
eksperimenter med voldsomme
modsatninger i dansedramatik-
kens auditive dimension. Her tæn-
kes naturligvis på Hamlet i Peter
Schaufuss' udgave, hvor der i den
første version til Kronborg musi-
kalsk blev etableret en enorm kon-
trast ved at stille Sort Sols rå rock-
musik over for Rued Langgaards
symfoniske panoreringer. Og end-
nu mere radikalt er det spring, der
foretages i anden udgaven af Ham-
let, hvor Langgaards musik så at
sige omklammer Hamlets mono-
loger deklameret af Sir John Giel-
gud.

Her er vi tæt på den filmiske til-
gang, hvor tale og musik er en sam-
let del af det auditive udtryk. Med
helaftensballetten Midnight
Express tager Peter Schaufuss end-
nu et skridt ind i filmens verden
dog uden på nogen måde at tabe
dansen af syne. Om ikke andre så
skal Mozart nok sørge for det.

MUSIKFORLØB

Lydbånd - Midnight Express:

Midnight Express Soundtrack:

Chase

Love's Theme

Theme from Midnight Express

Istanbul Blues

The Wheel

Istanbul Opening

Cacophoney

Vocal Theme from Midnight Express

Alle numre er komponeret af Giorgio Moroder med undtagelse af:

Vokal temaet fra Midnight Express er skrevet af Giorgio Moroder & Chris Bennett og sunget af Chris Bennett.

Istanbul Blues er skrevet af Giorgio Moroder, David Castle & Oliver Stone og sunget af David Castle.

All songs composed by Giorgio Moroder except:

Vocal Theme from Midnight Express written by Giorgio Moroder & Chris Bennett, and sung by Chris Bennett

Istanbul Blues written by Giorgio Moroder, David Castle & Oliver Stone and sung by David Castle.

W.A. Mozart

Fra: <i>From:</i>	Musikstykke: <i>Track:</i>	Udført af: <i>Performed by:</i>
KV468 Masonic Music	Lied: Gesellenreise - "Die ihr einem neuen Grade"	Edinburgh Festival Chorus & the London Symphony Orchestra <i>Under ledelse af:</i> <i>Conducted by: István Kertész</i>
KV550 Mozart Symphony nr. 40 422 398 - 2 PHILLIPS	Molto Allegro	Prague Chamber Orchestra <i>Under ledelse af:</i> <i>Conducted by:</i> <i>Sir Charles Mackerras</i>
KV626 Requiem 419 867-2 Deutsche Grammophon	Confutatis	Berliner Philharmoniker <i>Under ledelse af:</i> <i>Conducted by:</i> <i>Herbert von Karajan</i>
Mozart Piano works CDC 7 4738 4 2 EMI	KV397 Fantasie	Daniel Barenboim
KV467 Piano Concerto nr. 21 in C 432 042 - 2 PHILLIPS	Andante	Academy of St. Martin in in the Fields <i>Under ledelse af:</i> <i>Conducted by:</i> <i>Sir Neville Marriner</i>
KV626 Requiem 419 867-2 Deutsche Grammophon	III Sequenz Lacrimosa	Berliner Philharmoniker <i>Under ledelse af:</i> <i>Conducted by:</i> <i>Herbert von Karajan</i>
Exsultate, Jubilate 150 150 064-2 Novalis	Vesperae solennes de confessore KV339	Edith Mathis with the English Chamber Orchestra and the Tallis Chamber Choir
Exsultate, Jubilate 150 064-2 Novalis	Ave Verum Corpus Motette KV618	Edith Mathis with the English Chamber Orchestra and the Tallis Chamber Choir

Lydeffekter og produktion/Sound & effects & production: Yianni Papoutsis.

Retigheder licenserede via EMI Music Publishing Scandinavia AB og Warner/Chappell Music Scandinavia AB.

AF NIELS FRID-NIELSEN

Udsat for virkelig vold

Midnight Express er mere nutidig end nogensinde. Når man idag ser Alan Parker's Midnight Express fra 1978 forstår man umiddelbart, hvorfor Peter Schaufuss har omarbejdet den til en moderne danseforestilling. Kunst udspringer ofte af enkle ideer og i dette tilfælde er genistregen at se mulighederne i Parkers film.

Midnight Express er beretningen om den unge, amerikanske turist William Hayes, spillet af Brad Davies, der bliver taget med hash under skjorten i lufthavnen i Istanbul og sendt i tyrkisk fængsel. Fængselsscenerne rummer al det drama i form af slagsmål, tortur, homoseksualitet og

masseoptrin, der skal til et godt stykke musikdramatik.

I den forstand står Midnight Express ikke tilbage for en anden ny-klassisk ungdomskult, West Side Story.

Under den spektakulære overflade udspiller sig et skæbnedrama om identitet. Den unge amerikaner rives ud af sin virkelighed, da han i et øjeblik dumdrister sig, forsøger at smugle illegalt stof med hjem til vennerne i den amerikanske forstad. I det tyrkiske mandefængsel møder han en primitiv, brutal og forsimplet verden af vold, tortur og forbryderiske konspirationer. Langsomt nedbrydes vores hovedper-

(Foto: Aktuelts Billedarkiv)

(Foto: Aktuells Billedarkiv)

sons identitet og seksualitet, efterhånden som medfanger og betjente udsætter ham for overgreb. Til sidst masturberer han blot mekanisk, når den elskede kommer hele vejen fra USA for at besøge ham. Menneskeligheden er taget fra ham, tilbage er en pavlovsk hund, der reagerer som en robot på stimuli.

Derfra er der kun én vej frem: Ud. *Midnight Express* er fængsels-slang for flugt og uden at røbe for meget her vil jeg blot anføre, at filmens tematiske bund netop ligger i undersøgelsen af muligheden for at være normal i en gal verden. Det er denne problemstilling, der kendes fra en lang række af det 20. århundredes mest indflydelsesrige bøger, film og forestillinger, der så konsekvent gennemspilles i *Midnight Express*.

Filmens realistiske karakter, den er baseret på en virkelig hændelse, falder sammen med en optagethed af autencitet og virkelighed, som

kendetegner film- og fjernsynsmiljøer over hele verden i disse år. En af forårets mest lovende Hollywood-projekter, filmatiseringen af Alex Garlands kultroman »Stranden« med Leonardo da Caprio i hovedrollen, udspiller sig i det samme miljø af unge ryksækrejsende.

Midnight Express var den første mainstreamfilm, der udforskede

de unge ryksækrejsendes grænsesøgende verden. 22 år efter er den mere nutidig end nogensinde.

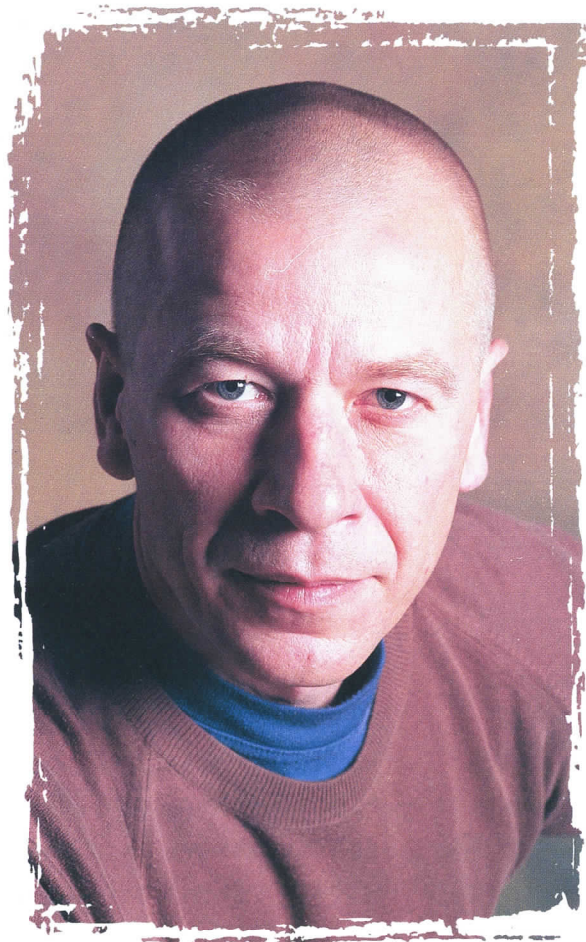
Til syvende og sidst handler *Midnight Express* om at være verdensborger - lige her, lige nu.

Niels Frid-Nielsen er kultur-redaktør på dagbladet Aktuelt og filmanmelder på TV2, Go' Morgen Danmark.

(Foto: Aktuells Billedarkiv)

STEVEN SCOTT

Steven Scott har designet lys til SVANESØEN, TORNEROSE & NØDDEKNÆKKEREN for Deutsche Oper Berlin i 1993. I 1996 har han designet scenografi og lys til Peter Schaufuss produktionen HAMLET på Kronborg Slot og Det Kongelige Teater i København.

Da han arbejdede sammen med Peter Greenaway, lavede han scenografi til Greenaways opera ROSA, A HORSE DRAMA i 1994 for Nederland Opera og også til 100 OBJECTS TO REPRESENT THE WORLD ved Salzburg Festspiele. Han har designet lys for Martine Muller ved Lyon Opera Ballet, Bern Ballet, Stuttgart, Gulbenkian Ballet i Lisabon and Göteborg Balletten i Sverige.

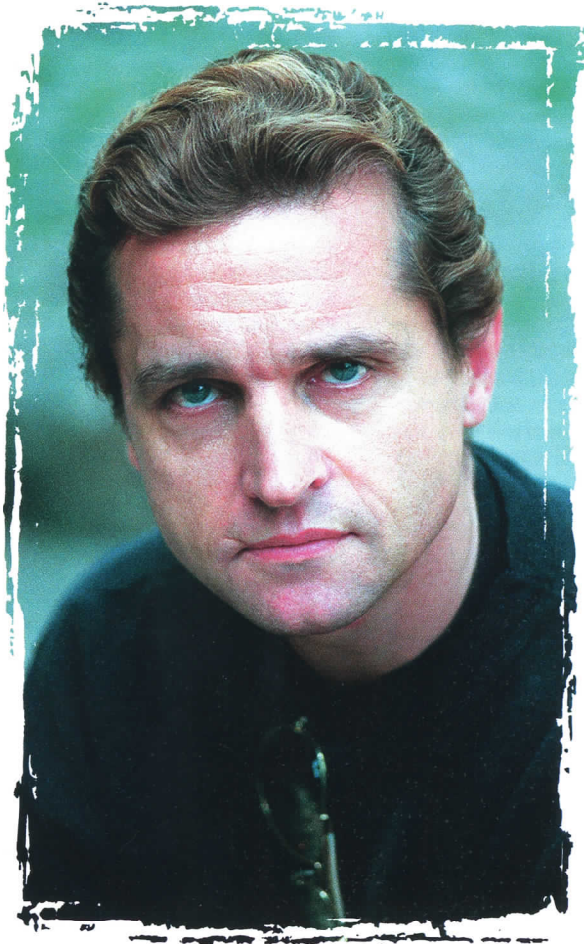
I 1997 fik han sin første visuelle

kunstudstilling ved ZENTRALINSTITUT FÜR KUNSTGESCHICHTE i München i form af lysinstallation.

Steven Scott har designet scenografi & lys til alle Peter Schaufuss' produktioner hos Peter Schaufuss Balletten: TCHAIKOVSKY TRILOGI, HAMLET, ROMEO & JULIE, THE KING, MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT og sidste nye opsætning MIDNIGHT EXPRESS.

I England har Steven Scott bl.a. arbejdet ved The Royal Ballet og lavet scenografi og lys til Will Tucket's TURN OF THE SCREW i 1999. Han har også arbejdet for Birmingham Royal Ballet, hvor han har designet scenografi og lys til David Bintley's SHAKESPEARE SUITE i 1999.

PETER SCHAUFUSS

Peter Schaufuss blev uddannet på Det Kongelige Teaters balletskole, hvorefter han etablerede sig som stjernedanser fra Kirov-balletten i Skt. Petersborg til Royal Ballet i London. Af internationale koreografer, der har skabt balletter specielt til Schaufuss, kan nævnes Roland Petit, Sir Kenneth MacMillan, Sir Frederick Ashton og George Balanchine. Som iscenesætter og koreograf har Schaufuss bl.a. opsat Bournonvilles ET FOLKESAGN, NAPOLI og SYLFIDEN foruden GISELLE og de tre Tjajkovskij-klassikere samt en ballet over Shakespeares HAMLET.

Schaufuss har medvirket i et utal af tv-programmer, og har haft sin egen tv-serie for BBC i England. Han har modtaget adskillige internationale priser, og i 1988 blev han Ridder af Dannebrog,

og modtog i 1995 den Belgiske Ordre de la Couronne.

Efter at have været chef for English National Ballet, Berlin Ballet og Den Kongelige Ballet har Schaufuss nu etableret sit eget kompagni i Holstebro; det første selvstændige, internationalt turnerende balletkompagni i Danmark. På to et halvt år har Schaufuss kreeret 8 nye helaftens balletter: TJAJKOVSKIJ TRILOGIEN - SVANESØEN, TORNEROSE og NØDDEKNÆKKEREN (vinder af den internationale pris THE RANDA AWARD samt STJERNEPRISEN fra Esbjerg) HAMLET, ROMEO & JULIE, THE KING, inspireret af Elvis Presleys liv og nomineret til årets Reumert, MANDEN SOM ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT og senest aftens forestilling MIDNIGHT EXPRESS.

KOMPAGNIETS DANSERE

ALEXANDRE BOURDAT er uddannet ved Nationalkonservatoriet i Avignon med lærer som Nicole Petracchi, Fred Martenni og Adam Lüders. Hos Ballet Nationale de Nancy har han bl.a. danset GISELLE,

SYMPHONI IN D, FALL RIVER LEGEND, LA SONNAMBULE og SYMPHONI I 3 SATSER. I perioden 1995-97 har Bourdat danset hos Patrick Kings Skånes Dansteater og skabte roller i CLOSE UP, OTHELLO, ULTIMATE OPHELIA, LOOSE ENDS og MAGMA. I 1997 sluttede han sig til Peter Schaufuss Balletten som én af de første og skabte roller som The Dream Master i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN, Claudius i HAMLET, Romeo i ROMEO OG JULIE. Han har også medvirket i THE KING og MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT.

SILVIA CASADIO er uddannet ved La Scala Ballet i Milan, hvor hun efter eksamen kom videre ind i La Scala Ballet Compagny, hvor hun medvirkede i SWAN LAKE, THE NUTCRACKER, SLEEPING

BEAUTY og ETUDES. I 1997 sluttede hun sig til Béjart Ballet i Lausanne, hvor hun dansede LE PRESBYTERE, MESSE POUR LE TEMPS PRESENT, FIREBIRD AND SHE-RAZADE. Silvia har også været freelance danser i Bologna og Verona. Dette er hendes første år hos Peter Schaufuss Balletten.

CANDIDO CONTRERAS er uddannet ved The National School i Cuba. Han sluttede sig til Danza Contemporanea de Cuba i 1994, hvor han dansede solo roller i SULKARY, METAMORPHESIS, GENESIS

og PASARO DORADO. Candido har arbejdet ved Compania Narciso Medina og medvirkede i AVE FENIX og SUCESO DE FIN DE SIGLO. Han har også danset med Claude Brumachon i Nantes og medvirkede i dansefestivalen i Århus. Candido sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i januar 2000.

ZARA DEAKIN er uddannet ved Royal Ballet School, hvor Sir Frederick Ashton i 1985 skabte balletten FANFARE til hende i anledning af Dronning Elizabeths fødselsdag. Hun blev ansat af Peter Schaufuss

både hos English National Ballet og som solo danser ved Deutsche Oper Berlin, hvor hun dansede adskillige hovedroller. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten som én af de første, har hun bl.a. skabt roller som Julie i ROMEO OG JULIE, Den sorte svane i SVANESØEN, Carabosse, Gertrude, Alteregoet i THE KING og solo rolle i MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT.

MARTIN DUTTON er uddannet ved the Royal Ballet School, London, og the Central School of Ballet, London, hvor han efter sin eksamen kom videre til Northern Ballet Theatre i 1993, og dansede repertoire, bl.a. Harker i Michael Pinks DRACULA og Paris i Mossimo Morricones ROMEO. Han blev medlem af Peter Schaufuss Balletten i 1999, hvor han medvirkede i THE KING og TCHAIKOVSKY TRILOGIEN samt MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT.

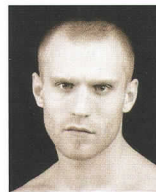
ANASTASSIA FEDOROVA er uddannet ved balletskolen i Varonjes i Rusland. I 1991 blev hun ansat som solist i Boris Merchkof's kompagni, hvor hun bl.a. skabte rollen som Døden i TRAVIATA og andre roller i hans balletter. I 1992 sluttede hun sig til the Nadejda Pavlova Compagny og dansede hoved- og solo-roller i deres klassiske repertoire. Fra 1994-97 har hun været solist i Kreml under Andrei Petrovs ledelse. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997 har hun bl.a. danset Russeren i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN og medvirkede i kompagniets øvrige balletter.

MICHELLE LARSEN er uddannet ved det Kongelige Teater i København, hvorefter hun sluttede sig til Den Kongelige Danske Ballet. Hun har haft roller som Julie i Ashtons ROMEO OG JULIE, the Sugar Plum Fairy og Clara i NØDDEKNÆKKEREN, og opførte ligeledes pas de deux i KERMESSEN I BRÜGGE og CORSAIRE. Hos Peter Schaufuss Balletten har hun medvirket i THE KING, MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT og som solist i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN.

SEAN GANLEY er uddannet ved Central School of Ballet 1994-96, og derefter sluttede han sig til Israel Ballet, hvor han dansede bl.a. Robert Norths TOY GAMES, Rudi Van Dantzigs FOUR LOST SONGS og nogle balletter af Balanchine, SQUARE DANCES, SYMPHONY IN C, LA VALSE samt SERENADE. Sean sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i 1999.

JOHAN KING SILVERHULT tog sin eksamen hos the Royal Swedish Ballet School, hvor han dansede ved Nobel Prize Dinner og modtog juryens pris Concours de Paris. Han har arbejdet med Den Royale Svenske Opera Ballet, Den Nationale Finske

Ballet, Batsheva Dance Compagny i Tel Aviv og Skånes Danseteater i Malmø, hvor han dansede repertoire af Béjart, Forsythe, Kylian, Neumeier, Naharin og Uotinen. Han grundlagde OXYTOC Dance i Rom sammen med Patrick King og turnerede i Europa med Ingun Bjørnsgaards PLI Å PLI. Han var hovedrolledanser i en opsætning af Carolyn Carlson for the Biennale i Venice. Johan sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i december 1999.

JULIAN LANKSHEAR er uddannet ved Australian Ballet School, Melbourne, og dansede med Queensland Ballet i 1993-97. I 1997 vandt han prisen for "Bedste Partner" ved Maya International ballet konkur-

rence i Moskva, og modtaget studielegat fra National Ballet Theatre. Ved Queensland Ballet har Lankshear danset hovedroller i GISELLE, NØDDEKNÆKKEREN, COPPELIA, CARMINA BURANA og ECHOING OF TROMPETS. Lankshear har også spillet i flere moderne stykker af Oceanske koreografer. Efter at være kommet til Danmark har han skabt roller som Lord Capulet i ROMEO OG JULIE, Frustrationen i THE KING og har medvirket i alle opsætninger i Peter Schaufuss Balletten.

FLORENCE GAILLARD er uddannet ved Geneva Dance Centre, inden hun sluttede sig til the Béjart Ballet Lausanne i 10 år. Hendes brede repertoire inkluderer LE SACRE DU PRINTEMPS, FIREBIRD,

LE PRESBYTÈRE (opført med rockgruppen Queen og Elton John), KING LEAR - PROSPERO, MESSE POUR LE TEMPS PRESENT, BOLERO og CANTATE 51. Mens hun dansede ved Stadt Theater Bern medvirkede hun blandt andet i VIER LETZEN LIEDER STRAUSS og LE SACRE. Florence sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i 1999 og har danset både Gospel i THE KING og soloroller i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN.

JURRIAAN LOOS er uddannet ved National Ballet Academy i Amsterdam og Royal Conservatory i The Hague. Ved Royal Ballet of Flanders dansede han i BACH IN 4 VOICES (Christopher D'Amboise),

GISELLE, COPPELIA og NØDDEKNÆKKEREN. Ved State Theatre of Baden dansede han i FARINELLI, SEVILLANAS/TARANTELLA, BOLERO, ALLEGRO TANGABILE, SALOME, ANATEVKA og DIE ENTFÜHRUNG EUROPA. Efter at være kommet til Peter Schaufuss Balletten i 1998 har han danset rollen som Paris i ROMEO OG JULIE, og han har medvirket i alle Peter Schaufuss Ballettens opsætninger.

KOMPAGNIETS DANSERE

CAROLINE PETTER er uddannet ved Royal Ballet School i London. Hun dansede med Malmö Balletten 1988-95, hvor hun dansede hovedrollerne i SVANESØEN, ROMEO OG JULIE, NØDDEKNÆKKEREN, FOUR TEMPERAMENTS, ALLEGRO BRILLIANTE og WHO CARES? I 1995 sluttede hun sig til Skånes Dansteater under ledelse af Patrick King. Petter har desuden danset et moderne repertoire herunder MELLEM TO VANDER af Robert North og ULTIMATE OPHELIA af Ingun Bjørnsgaard. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten som én af de første i 1997, har hun medvirket i alle af kompagniets opsætninger og skabt bl.a. rollen som Moderen i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN, ånden i HAMLET, Lady Capulet i ROMEO OG JULIE og The Kings mor i THE KING samt havde en hovedrolle i MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT.

LISA PROBERT er uddannet ved Royal Ballet School og har medvirket i en lang række skoleforestillinger samt ved opførelser af TORNEROSE på Covent Garden. Probert har desuden danset i Ashtons LES PATINEURS og ASKEPOT ved City Ballet of London samt i Derek Deans produktion af SVANESØEN ved English National Ballet. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997 som én af de første, har hun medvirket i alle af kompagniets opsætninger bl.a. i rollen som den hvide svane i SVANESØEN, Aurora i TORNEROSE og Araberen i NØDDEKNÆKKEREN. Hun skabte også en solo-rolle i MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT og rollen som The Kings hustru i THE KING.

JUAN RODRIGUEZ er uddannet i Bilbao i Spanien og ved London Studio Centre. Han har danset i PAQUITA, NØDDEKNÆKKEREN, SVANESØEN og SUITE FOR DANCERS. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997 som én af de første, har han medvirket som Den store svane i SVANESØEN, den spanske dans i NØDDEKNÆKKEREN, kinesiske prins i TORNEROSE og Romeo i ROMEO OG JULIE. Han har også skabt rollerne som Horatio i HAMLET, Tybalt i ROMEO OG JULIE og solorolle i MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT samt hovedrollen i THE KING som Elvis.

FIONA SIMPSON er uddannet ved The Royal Ballet i London. Fra 1994 turnerede hun rundt i Europa med Wiener Ballet, hvor hun dansede solo roller i SVANESØEN og TORNEROSE. Efter hun sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997 som én af de første, har hun medvirket i alle af kompagniets opsætninger, hvor hun bl.a. har haft roller som den spanske prinsesse i SVANESØEN, den spanske prinsesse i NØDDEKNÆKKEREN og hun skabte rollen som plesjerske i ROMEO OG JULIE.

QUANG VAN er uddannet ved Central Ballet School i London og har danset med Northern Ballet Theatre og British Gas Ballet Central. Quang medvirkede i Matthew Bournes Adventures i Motion Pictures SVANESØEN. Fra 1996-1997 dansede han ved Skånes Dansteater under ledelse af Patrick King, og medvirkede i ULTIMATE OPHELIA og OTHELLO. Quang sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten som én af de første i 1997. Han har danset roller som Siegfried, Florimund og Nut'sky'cracker i TCHAIKOVSKY TRILOGIEN. Quang har skabt roller som Hamlet i HAMLET, Mercutio i ROMEO OG JULIE, Selvforsvars-eksperten i THE KING og som det sidste nye Billy Hayes i Schaufuss' produktion MIDNIGHT EXPRESS.

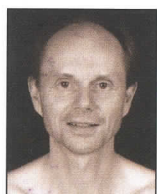
PAUL VEREYCKEN er uddannet ved Stedelijk Instituut Voor Ballet, hvorefter han sluttede sig til Royal Ballet of Flanders. Hans repertoire inkluderer COPPELIA, TORNEROSE, NØDDEKNÆKKEREN, CARMINA BURANA og mange andre. Efter at være kommet til Peter Schaufuss Balletten i 1999 har han medvirket i THE KING og TCHAIKOVSKY TRILOGIEN.

JOSEF VESELY er uddannet i Sydney ved McGrath's Academy hvor han tog sin eksamen med udmærkelse i step og ligeledes ved Australian Ballet School i Melbourne, hvor han vandt Noel Pelly Special Achievement Award. Han arbejdede ved Queensland Ballet fra 1995 til 1997 og har medvirket i solo- og hovedroller i GISELLE, YOU BRIGHT AND SHINING ANGELS, COPPELIA, PIRATES OF PENZANCE og ROMEO OG JULIE og moderne opsætninger inklusiv JUBULA, THE TALKING STONE, THE ADVENTURES OF A LARRIKIN og PERSPECTIVES. Efter at have sluttet sig til Peter Schaufuss Balletten i 1998 har han bl.a. skabt rollen som Paris i ROMEO OG JULIE, stepdans i THE KING og har tillige medvirket i alle af kompagniets opsætninger.

KATHERINE WATSON er uddannet ved Central School of Ballet, London 1992-95. Hun blev derefter medlem af Israel Ballet og dansede forskellige balletter af Balanchine bl.a. SQUARE DANCES, SERENADE, SYMPHONY IN C og LA VALSE. Hun har desuden spillet rollerne Pigtales i GRADUATION BALL og Lise i LA FILLE MAL GARDÉE. Det er Kathrines første år hos Peter Schaufuss Balletten og hun har bl.a. medvirket i THE KING og som en svaneunge i SVANESØEN.

ADAM LÜDERS var én af hans generations mest betydningsfulde og interessante mandlige dansere. Lüders var den klassiske 'danseur noble', undervist af blandt andre Vera Volkova, Kirsten Ralov, Hans Brenaa og Stanley Williams og dansede solo og hovedroller ved Den Kongelige Danske Teater. Lüders var hovedrolle-danser hos London Festival Ballet i 2 år inden han flyttede til New York City Ballet i 1975 under ledelse af George Balanchine, hvor han blev indtil sin pension i 1994. Balanchine skabte KAMMERMUSIK NO.2, HUNGARIAN GYPSY AIRS, DAVIDSBÜNDLERTÄNTZE, WALPURGISNACHT og NOAH AND THE FLOOD til den høje danser. Han dansede mange flere af Balanchines store roller, mens han var ved New York City Ballet. Jérôme Robbins skabte IN MEMORY OF... specielt til Lüders, som også dansede i mange andre af Robbins balletter. Lüders underviste på School of American Ballet og har produceret en række af Balanchines balletter for Perm Opera Ballet og Conservatoires i Lyon og Paris. I 1995 returnerede Lüders til Danmark som lærer og instruktør på Det Kongelige Danske Teater og var kunstnerisk leder for Young Ballet Stars i sommeren 1997. Lüders er i øjeblikket lærer, instruktør og danser ved Peter Schaufuss Balletten. Han har bl.a. danset præst i ROMEO & JULIE og havde en hovedrolle i MANDEN DER ØNSKEDE SIG EN HAVUDSIGT.

ADRIENNE MATHESON var solo danser ved Royal New Zealand Ballet fra 1976 til 1985 og arbejdede i 3 år ved English National Ballet under ledelse af Peter Schaufuss. Siden 1996 har hun været koreografisk assistent ved Det Kongelige Danske Teater i København og Assisterende Kunstnerisk Direktør ved Skånes Dansteater. Siden hun sluttede sig til Peter Schaufuss Balletten i 1997, har hun har arbejdet sammen med Peter Schaufuss i alle af kompagniets opsætninger som lærer og instruktør.

PRÆSENTATION AF PROJEKTET

“Dansens Teater i Dansens By Holstebro”

Det er med stor glæde og stolthed, at vi kan præsentere visionen “Dansens Teater i Dansens By Holstebro” - et teater med et væld af muligheder, lige fra finkulturelt teaterhus til 6-stjernet luksusforamlingshus. Et sted, hvor Holstebros borgere kan samles i utrolige omgivelser, og hvor en videreførelse af Holstebros kultur- og kunstpolitik, som startede med det sensationelle køb af Giacometti-skulpturen “Maren” i 1966, kan finde sted.

“Dansens Teater” vil komme til at huse “Peter Schaufuss Balletten”, “Den Kgl. Balletskole”, “Dansens Bibliotek” samt “Dansens Museum”.

Hensigten er at skabe et teater, der i sig selv er et kunstværk, og det er min overbevisning, at med kombinationen af den danske arkitekt Kim Herforth Nielsen fra det succesrige og prisvindende 3xNielsen og den amerikanske superstjerne-kunstner James Turrell, vil man få en arkitektonisk

nyskabelse, der vil lyse langt ind i det nye årtusinde.

Med en scene- og orkestergrav af samme dimensioner som i Århus Musikhus og de seneste tekniske installationer kan denne jyske diamant i Holstebro med alle sine facetter kaste glans langt ud over Danmarks grænser, samtidig med at den åbner helt nye muligheder i den lokale byplanlægning omkring Storåen.

Peter Schaufuss

“Dansens Teater” bliver resultatet af en gennemgribende renovering og ombygning af Musikteatret HolstebroHallen. For at få et hurtigt, overskueligt indtryk af bygningen, kan det være gavnligt at betragte den som en sammenstilling af fire elementer, der har hver deres individuelle karakter og særlige funktion.

Salen er det inderste element, opbygget som en helt regulær, kasseformet boks, der rummer ca. 1.200 siddepladser, scene og orkestergrav med internationale størrelsesforhold og bagscene samt loftshøjde med plads til de seneste tekniske installationer. Adgangsforholdene er spredt på fire forskellige punkter, placeret bagtil og langs den ene side. Huset kan der ved hurtigt og smidigt tømmes eller fyldes. Radio og TV's produktionsvogne og lastvogne med

f.eks. dekorationer får direkte adgang til bagscenen ved bygningens vestlige side.

En silketrykt glasskærm omslutter husets øst-, vest- og sydside - boksen med sal, scene og bagscene. Silketryk-teknikken giver en mængde muligheder for at udsmykke glasskærmen. Med den rette belysning kan mellemrummet mellem de to materialer udnyttes til de mest utrolige effekter, og uden på nuværende tidspunkt at kunne præcisere, hvad James Turrell vil arbejde med, kan man i hvert fald slå fast, at han med den silketrykte glasskærm får et inspirerende og interessant udgangspunkt.

En kurvet klar glasskærm er med sin bølgende, dansende udformning på én gang et imødekommende mimespil i symbiose med åens strøm af vand. Glas-

skærmen udgør husets nordfacade og uden slørende dekorationer, så omgivelserne får et forjættende indblik i det levende hus med foyeren beliggende lige bag den spinkle, gennemsigtige hud. Glasfacaden kan på varme dage åbnes. **En balkonvæg** med en bevæget komposition af udkragende bokse udgør det sidste element. Her færdes både publikum og teatrets folk, og alle balkoner og bokse har helt åben forbindelse ud til foyerens vertikale rum.

Tilsammen skaber alle disse mennesker en kompliceret, sammenvævet koreografi for forventningens glæde - den summende foyer forbliver ikke bundet til jorden, men rejser sig i højden. Stemningen underbygges af James Turrells lysinstallationer.

De fire elementer danner tilsammen et smukt hus.

TAK TIL

Holstebro Kommune, Ringkjøbing Amt, Kulturministeriet, Teaterrådet, Musikteatret HolstebroHallen og dets personale, Kurt Degnbol, Jørn Qviste, Hans Kristian Didriksen, Christian Have, Ole Thyregod, Peter Ernst Lassen, Vibeke True.

Avis, Diesel, Hotel Royal, Hyundai, Linak Danmark, Michael With, Motorola, Niels Frid-Nielsen, Ole Nørlyng, PricewaterhouseCoopers, Albert Wichmann, Asko Vølund, Atlantis Lys, Ballet Boutique,

Bjerre Skilte, Bruhn, Café Storebro, Cheminova, Dance Europe, Dancing Times, De Mitzie, Fredgaard, Harlequin Flooring, Have PR, Johansen Bogtryk + Offset ApS, JR Data, Kims Garage, Margaret Papoutsis, Nagstrup Radio, Holstebro, NF Turistbusser, Nykredit, Opel, Orvad Biler, Sparbank Vest, Stagelite, Tang Biler, Thor, Tryg-Baltica, Unibank, Unisys, Øgendahls Maskinfabrik, Scenetek, Christian Poulsen, Niels Stoktoft Overgaard, Pia Beiter.

PRODUKTION

Koreografi & Iscenesættelse:

Peter Schaufuss
Choreography & Production

Scenografi & Lysdesign:

Steven Scott
Décor & Lighting

Teknisk leder:

Søren Jensen
Technical Manager

Forretningsfører:

Lisette Stobbe
Administrator

Sekretær:

Susanne Q. Steffensen
Secretary

Administration:

Mie Kristensen, Diana Rindom
Administration

Scenemester:

Martin Sidelmann
Chief Stage Technician

Lyd design:

Yianni Papoutsis
Sound Designer

Belysningsmester:

Søren Jensen
Chief Lighting Technician

Signalør og lys:

Jesper Schlütter
Deputy Stage Manager and Lighting Technician

Scene teknik:

Claus S. Noesgaard
Stage Technician

Lærere / instruktører:

Adrienne Matheson / Adam Lüders
Ballet Mistress / Ballet Master

Kompagnimanager & regissør:

Yianni Papoutsis
Company Stage Manager

Kostumer:

DIESEL Denmark
Costumes

Kostumer udvalgt af:

Steven Scott
Costumes selected by

Kostumeassistenter:

Janne Boisen / Helene P. Harder
Wardrobe Mistress

Scenografisk produktion:

Kim's Garage
Scenic manufacture

Dekorationsmaler:

Søren Hornemann
Scenic painter

Lysudstyr leveret af:

Stagelite
Lighting supplied by

Transport af materiel:

Ole Larsen Transport
Scenic transport

Information og marketing:

Have PR & Kommunikation
Information and marketing

Repro & Tryk:

Johansen Bogtryk + Offset ApS
Repro & Printing

Fotograf:

Michael With
Photographer

Peter Schaufuss Balletten

Den Røde Plads 10 . 7500 Holstebro . Danmark

Tlf. +45 9740 5122 . Fax +45 9740 7860